

je napad na Radgono, ter bitko pri Sisku. Na sledujo bitko naslanjajočo se na narodno pesem „Barbar“ predaval je prav dobro g. Zemljič od Kapele. Kot uvod k turškim vojskam predaval je domačin g. Senčar lepo Stritarjevo pravljico „Turki pri Slevici“, kateri je tudi svojo nalogo izvrstno rešil. Med posameznimi točkami peval je več pesmi domači Jurjevski zbor, kateri je pod imenom „Ščavniški pevci“ po celi okolici znan. Izmed zborov omenimo „Bojno pjesmo“, Hajdrihovo „Siroti“, „Solzice“ in Kocijančičev venec „Roženkraut, nagelj in rožmarin“. Vse pesmi pele so se točno, kar je gotovo v čast pevcem in njihovemu vodju, posebno lep pa je bil peterospjev „Siroti“, pri katerem smo občudovali lep bariton gosp. Kokej-*na* od Kapele. S svojo navzočnostjo nas je tudi počastil naš rojak g. prof. Suhač iz Novega mesta, kateri je bil s svojo obiteljjo ravno na počitnicah. Konečno se zahvaljujemo vsem, kateri so k tej veselici kaj pripomogli, posebno pa gg. dijakom, ter želimo le, da bi iste vaje tudi v prihodnje leto ne izostale, potem bo zamoglo društvo še več enakih veselie prirediti. V zadostilo za njihov trud naj jim bo natlačena soba zavednih Jurjevčanov pri veselicah, kateri vedno le pri enakih prilikah mrmrajo, da niso svoje dni večje šole postavili.

Od sv. Križa. (Odgovor.) V zadnji številki natolecuje nek J. V. naša poštena Svetokriška trgovca. Vzroka k temu drugega pač ni imel, kakor da sta mu prepoštena in prenarodna. Mi Svetokriški farani smo ponosni na obe hiši, ker ste krščanski in narodni. Tukaj se ne odirajo ljudje, kakor se to žalibog pogosto godi na deželi. Zato pa ima ljudstvo toliko zaupanja do obéh. Kako da je z veletrgovcem v Pristovi v tej reči, nam ni znano, le toliko vemo, da celo njegovi delavci in služabniki večkrat tukaj kupujejo. Kdo po tem takem spravlja ljudstvo ob groš? Ni resnično, da bi bil kateri naših trgovcev do sedaj kako kazen plačal, ker ni posvečeval Gospodovega dneva; tudi ne, da se tukaj ljudstvo zbira, ne pa da bi šlo v cerkev; oba trgovca imata zaprto do konca prvega sv. opravila, potem pa tržita le, kakor jima postava veleva in kakor smo zvedeli, čislani veletržec tudi drugače ne ravna. Najgoblje pa jo zagazi naš ljubi J. V., ko nam kvasi o Božji službi in smeši se, ko nam v zgled postavlja hišo veletrgovca iz Pristove. Niti besedice ni resnične. Dragi J. V., če hočeš vedeti, kako ravna poštena trgovska hiša, pridi in poglej si naša dva trgovca, kako sama zahajata z vsemi trgovskimi pomočniki in s celo družino vsako nedeljo in praznik k sv. maši in prejemajo večkrat na leto sv. zakramente. Vprašaj kakega Svetokriškega farana, če ni to resnično. Kdo torej posvečuje Gospodov dan? Kdo se sme ljudstvu v zgled postav-

ljati? Hiša omenjenega veletrgovca gotovo ne; kajti nikdar ni bila in ne bo hiša, ki je slovenska in v sredi Slovencev, pa vedno le v nemški rog trobi, Slovincem v zgled. Zato vam kličem, slovenski kmetje: Svoji k svojim, ne kupujte pri naših narodnih nasprotnikih! G. veletrgovcu v Pristovi pa svetujemo, naj svojemu J. V. z metrom hrbet zmeri, kajti s takimi dopisi mu pač ne dela nobene slave.

Svetokriški.

Iz Gradca. (Gg. abiturijentom!) Pri bližal se je čas, ko se je onim gg. abiturijentom, ki kanijo nadaljevati svoje nauke na visokih šolah, ločiti od domovine in doma slovenskega. Težka je taka ločitev od ognjišča domačega, še težje bilo bi bivanje daleč od njega med tujim, Slovincem in njihovemu napredku sovražnim življem, da so naši predniki sezidali v tujih mestih domačih ognjišč — ustanovili slovenskih akademičnih društev. Ona so posredujoča vez med domovino in pojedinim dijakom. Podpisani odbor šteje si v dolžnost, da vabi vse gg. abiturijente, kateri nameravajo v Gradci posvetiti se nadaljnim naukom, naj pristopijo kot člani akademickemu društvu „Triglav“, ki je ves čas svojega obstanka moško zastopal in neuskrunjeno ohranil svoje géslo: „Biti slovenske krvi, bodi Slovincu ponos“. Kdor želi razjasnjenj radi vpisovanja na univerzi itd., oglasi se v društveni čitalnici (Am Fusse des Schlossberges št. 1), kjer mu je podpisani odbor drage volje na službo.

Dr. med. Ivan Jenko, t. č. predsednik.
stud. iur. Vinko Strgar, t. č. tajnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Jutri vrne se Nj. veličanstvo svitli cesar s česke kraljevine, ali že v ponedeljek pride na Gornje Štajarsko, na velike cesarske love. — Grof Taaffe je sicer odra-
dravel, toda v Prago ni mogel, kakor se je bilo poprej določilo. Posebnih političnih dogovorov torej ni bilo niti v Pragi, niti v Reichenbergu, vendar pa je mogoče, da se prepir med Nemci in Čehi poslej vsaj za nekaj časa poleže, svitli cesar je na to v svojih govorih večkrat opomenil. — Državni zbor se snide v četrtek, dne 8. oktobra, na dnevnem redu za prvo sejo ni posebnih stvari in bode torej ona brž kratka. Pred njo pa imajo gg. poslanci raznih strank posvetovanje, more biti odločilno za vse razprave v drž. zboru, vsaj za to jesen. — Nemški nacionalci v Gradci so hoteli poslati Bismarku brzozavko, v kateri so imeli, da je „Nemčija njih domovina“. Vladni zastopnik pa ni pripustil, da bi se le-ta očitna veleizdaja odposlala. To so pa vam v resnici „dobri domoljubi!“ — Vodja koroških drž. poslancev, dr. Steinwender, je imel v Beljaku shod svojih vo-

lilcev ter je rekel, da stalne večine v državem zboru ni mogoče in da mu ugaja sedanja vlada. No, kaj še čemo več! — Za občinske volitve se pripravljajo slov. Korošci že sedaj in mi jim želimo povsod vesele zmage! — G. Jože Gorup je odložil poslaništvo v kranjskem dežel. zboru in za to, kdo da mu naj bode naslednik, uname se brž gotovo prepri, tak, kakor je med kranjskimi Slovenci sedaj že v navadi, na škodo pa slov. stvari. — Razstavo napravijo prihodnje leto v Ljubljani, ali kranjski Nemci ne vedó še prav, ali se je naj vdeležijo ali pa se naj kujajo, kakor njih „bratje“ v česki kraljevini. — Slov. politično društvo „Sloga“ v Gorici še dela kolikor, toliko, da slov. rodoljubje ne zaspi popolnem na Primorji. — Od oktobra naprej ne bode več slov. pridig v stolni cerkvi v Trstu, tako hoče laško starešinstvo v mestu in žal, da se mu ustreže, gotovo ne na korist kršč. vere. — V Pulji ob jadranskem morji so napravili si slov. posojilnico, to je vesela novica. — V Pomjani na Istri so Lahi silno hudi na c. kr. komisarja, ker jim ni pustil jemati po krivem slov. volilcem volilne pravice. — Hrvaški ban, grof Khuen Hedervárv, se ustavlja neki temu, da postane dr. Stadler nadškof v Zagrebu, češ, da je dr. Stadler prijatelj škofa dr. Strossmayrja. No se ve, da je to v očeh g. bana velika pregreha! — Na Ogerskem se nahaja še vedno prenapetih Madjarov in ti delajo na to, naj se nakupi veliko posestvo ter pokloni Kossuthu v dar, za vezilo njegove 90letnice. Bog jih razsveti!

Vunanje države. Une dni je bilo veliko mladih romarjev, posebno ogerskih, pri sv. očetu Leonu XIII.; tudi iz Dunaja jih je prišlo večje število in sicer dijaki na vseučilišči. Sv. oče so se jih vidno razveselili. — Po celi Italiji se širi neka nejevolja, nekaterim ni po volji sedanji liberalizem, nekaterim pa ga je še premalo in ti bi najraje — republiko. Tako je bilo te dni v Catani veliko ravsa in kavsa zavoljo kraljeve pesmi; nekaj ljudi je upilo po Garibaldijevi, drugim pa to ni bilo ljubo in tako so segli celo po nožih. Žendarji so z vso silo razgnali nemirno ljudstvo. — Če je kaj dati na besedo francoskih ministrov, ne misli še tamošnja vlada na vojsko, najmanj pa na vojsko zoper Nemčijo. Je pač jim še pre-kislo grozdje! — Podoba je, da veje pri angleški vladi sedaj prijazniša sapa nasproti irskemu ljudstvu, pripravlja namreč načrte za nove postave, ki bodo Ireem na korist. — V nemški državi so lutrovci v večini in prav zato se razvija tam katol. vera čemdalje bolj, ker se vidi jasno razlika med njo in lutrovsko vero. — Ruska vlada vzame 300 milj. posojila, ali na Nemškem se bojé, da jih ona ne rabi, kakor pravi, za nove železnice, pač pa za

ново vojaško orožje. Zato pa svari celo Bismarck nemške bogataše, naj ne kupijo ruskih zadolžnic. Težko pa, če bode to svarilo kaj izdalo. — Da potuje rumunski kralj Karol v Berlin k nemškemu cesarju, to Rusom ni po goda, ker se sodi, da stopi Rumunija z Nemci v zavezo, se ve, da zoper Rusijo. — V Bolgariji je sedaj vse mirno in je podoba, da je ljudstvo zadovoljno s sedanjo vlado, tedaj tudi s knezom. — Ni bojda res, da se zaroči mladi srbski kralj Aleksander s črnogorsko princesinjo Heleno; sicer pa stoji kralj še le v 15. letu svoje dobe. — Turška vlada se je poravnala z rusko in tako smejo ruske ladije sedaj brez ovire skozi Dardanelске morske ožine v Črno morje, se ve, da brez vojakov. — Na Grško prihaja veliko delalcev, tudi iz naše države, ali na mesto dela in zaslužka najde bedo in glad. — V Aziji išče ruska vlada zaveznikov in perzijski šah ali cesar je bojda pri volji stopiti z Rusijo v zavezo. — V Yemenu in tudi v nemški naselbini v Afriki se širi ustaja, kajti domačim ljudem ne gre v glavo, čemu bi naj bili tujcem pokorni. — Na Kitajskem še je vedno strahú, da domače ljudstvo plane kedaj na tujce, češ, da se mu jemlje kruh po njih. Najbrž pa je ljudstvo le podšuntano od velikašev, katerim so tujci, ker so kristjani, na potu.

Za poduk in kratek čas.

Vseobčna deželna jubilejna razstava v Pragi leta 1891.

(Dalje.)

Razstava je razdeljena na 27 skupin, obsegajočih v polnej meri vse izdelke českega kraljevstva ter zavzema okoli 400.000 m². Na razstavišči se dviga 26 velikih poslopij, oziroma palača in 110 krasnih paviljonov. Največe in monumentalno poslopje je 300 m. dolga steklena palača s štirimi 30 m. visokimi stolpi in s 50 m. visoko kupolo v sredini. Na vrhu kupole pa se iskri v solnénem sijaji, ponos Čeha, kraljevska krona česka. Palača je postavljena iz železne konstrukcije ter so stene, streha, kupola itd. vse iz stekla. Kakor je Dunajska rotunda največi pokriti prostor, ki ne sloni na stebrih, tako je obrtna palača v Pražkej razstavi „unicum“ steklene konstrukcije v Evropi. Palača je stalá pol milijona goldinarjev. V sredini palače se dviga prekrasni cesarjev paviljon v baroknem českem slogu ter je mnogo lepši od onega v Dunajskej rotundi. Nasproti drugemu pročelju obrtnijske palače je prirejena krasna „fontaine“. Po tisoč in tisoč gledalcev se nastavi v večernem mraku na širnem prostoru pred fontano, čakajočih na začetek njenega čarobnega prizora. V trenutku, ko električno svetilo